

„og det saavel til navigations Personer som til Hænderhavere“

udelades de staaende Ord og indskydes istedet:

„paa stemplet Papir af 2den Klasse efter Summens Størrelse for alle Documenter, til hvilke stemplet Papir af 1ste Klasse forud er anvendt“.

Lovforslaget tilligemed Ændringsforslaget sættes under Æt under Forhandling.

S. Jensen: Naar jeg har tilladt mig at stille det foreliggende Ændringsforslag, grunder det sig paa, at jeg ikke saaledes, som den ærede Rigsdagmand, der har forelagt dette Lovforslag, har kunnet billige de Bestemmelser, der deri indeholdes. Saaledes som det er forelagt, synes det mig at ville berede et alt for stort Tab og Afsvær for Statens Finanser. Det staaer vel ikke i min Magt at beregne, hvor stort Tabet vil blive, men at det vil blive betydeligt synes mig at være temmelig klart. Forinden det altsaa kan bringes i nogenlunde Udfigt, hvorfra et saa stort Tab paa en retfærdig og billig Maade vil kunne erstattes, har jeg ikke kunnet staae Lovforslaget mit Bifald. Derimod formener jeg, at, naar mit Ændringsforslag, saaledes som jeg har tilladt mig at fremsætte det, tages tilfølg, da er det begribeligt, at Transporter mere og mere end forhen ville blive anvendte. Den Afgift, der derfor vil blive erlagt, vil hyppigt forekomme, og Afsværet vil ikke føles stort. Jeg vil altsaa haabe, at mit Ændringsforslag maa findes velbegrunder, ligesom ogsaa det Hensyn, der deri er taget, at Stempelingen ikke mere falder bort for Transporter end for ethvert andet Document. Saalænge man ikke er istand til ganske at afsee Stempelpapirafgiften, forekommer det mig heller ikke rigtigt, at den i en enkelt Post bliver frigiven. Det er paa Grund af disse Hensyn, jeg har tilladt mig at stille Ændringsforslaget, som jeg henstiller til det ærede Ængs velvillige Bedømmelse.

S. M. Petersen: Hovedgrunden til, at den ærede Stiller af Ændringsforslaget er fremkommen med sit Forslag, have vi nu hørt at være den, at han vil forhjælpe Statskassen til en Indtægt eller dog formindste Afgangen i Indtægterne. Det er ganske vist, at naar der skal skrives Transporter paa Papir til 4 Mk. pr. 100 Rd., og naar der er Tale om at skrive Transporter paa Papir, som koster 3 Mk. pr. 100 Rd., saa er der virkelig en Forskiel derimellem, nemlig 1 Mk.; men naar man engang er kommen saavidt, at Statskassen kan taale Tabet af de 3 Mk. pr. 100 Rd., saa kan jeg ikke indsee, hvorledes Tabet af den ene Mark kan have saa overordentlig stor Betydning. Den ærede Forslagsstiller syntes at lægge sær Vægt paa, at Transporter skulle skrives paa stemplet Papiir, men jeg kan virkelig ikke indsee, hvorfor Transporter paa ustemplet Papir ikke skulle være ligesaa gode; naar der først haves en Gjæmmel derfor i Lovgivningen, maa jeg ansee Transporter paa ustemplet Papiir for lige saa gode. Den eneste Grund, jeg kunde have til at tiltræde Ændringsforslaget, skulde være den, at den ærede Indenrigsminister, som for Diebløket ikke er tilstede, vilde sige: ja, dersom dette Forslag bliver vedtaget, skal jeg ikke have Noget imod Lovforslaget, jeg skal ovenikjøbet gjøre, hvad jeg kan, for at Lovforslaget kan blive ophøiet til Lov; skulde dette blive Tilfældet, da vilde Sagen stille sig anderledes, men imodsat Fald maa jeg paa det Bestemteste fraraade Forslaget. . . . Da jeg nu seer, at den høitærede Minister er kommen tilstede, skal jeg tillade mig at gjentage, hvad jeg nys yttrede: hvis den høitærede Minister vil vedtjende sig Forslaget som — om jeg maa bruge det Udtryk — sit eget Barn, vil jeg gjerne gaae ind paa Ændringsforslaget, men ellers ikke.

Hvad nu Lovforslaget selv angaaer, da er der, saavel i de foregaaende Sessioner som i nærværende Rigsdagsmøde, blevet talt saa Meget derom, at det er vanskeligt at fremskomme med noget Nytt; men jeg skal dog tillade mig at bemærke, at naar der ifølge Lovforslaget bliver Transportfrihed, vil der blive